

Q. B. V. D.
DISSERTATIONEM
DE
ARGONAUTARUM
EXPEDITIONE,
An Europam omnem circum-
navigârint?

Ex antiquissim. Græcor. Poëtar.
ORPHEO inprimis, APOLLONIOq; RHOD, & aliis,
in Alma Leucoréa,

Sub Præsidio

DN. GEORGII CASPARIS
KIRCHMAJERI,
ORATOR. PROF. P. ac ORD. PHILOS,
h.t. SPECTAB. DECAN.

DN. PATRONI, PRÆCEPTORIS atq; HOSPITIS
omni honoris atq; observantiæ cultu æternum venerandi,
Publico examini submitter

JOHANNES MEJZER,
Revaliâ - Livonus.

In Auditorio Majori,
horis antemeridianis.

ad diem VII. Febr. Anno M DC XXCV.

WITTEBERGÆ, Typis CHRISTIANI SCHRÖDTERI, Acad. Typogr.

B. C. D.

PROOEMIUM.

Irari liceat, quí factum fuerit, cùm in Germania media à Germanis, de ipsorum patria, Heroibus, lingua, moribus, rebusqve gestis, ante CAROLI illius M. ævum nihil solidi propemodùm, aut certè fabulosa pleraque ab *Hunibaldo*, (nescio quo tandem Hypobolimæo homine, terræque filio, à *Trithemio* Abbate Spanheimensi præter meritum tantoperè jactato, pluribusque æstimato aliis) in literas relata sint? à Græcis Vatribus, Historicis, Philosophis, nec non Romanis ideò credulitate vagà pleraque suppleri oportuerit; cur ab Aquilonaribus intereà Scriptoribus, Antiquitatibus, & monumentis, nominum, imprimis priorum, plurimis indiciis, omninò certiora ad Europam, & migrationem gentium pertinentia obtineri possint? Quanquàm enim etiam Britannici Scriptores, hîc non adducendi nobis, veteres, jam diu ante *Bedam* inclyti memoratique ab *Usserio*, Archiepiscopo Armachano, in Ecclesiæ Britannicæ Antiquitatibus, venire ad suppetias ferendas videantur; fidei præsentioris documenta nihilominùs suppeditant, quæ ex Natura ipsâ, habitudine locorum, fluminum, saxorum, montium, sylvarum, morum, & ingeniorum denique petuntur argumenta. Jam non quidem *Edda* mythologica & *Gilda*, nec *Ælfridi*, *Ulpila*, aut *Ethelverdi* horrida commendo; inter seria scituque digna refero *Argrimi Jona*, *Snorron*,
A Sturla-

Sturlasonii, Svenonii Brynolfi, Scaltholtensis Episcopi Islandica, *Messenii* Antiquitates Gothicas, *Claudii Lyscandri, Jo-
na Koldingensis* Danica, Norvvegica, Gothlandica, & Sveo-
Gothica, *Olai Wormii, Vereliiq;* Runica, *Martini Broniovii*,
post *M. Paul. Venetum*, Tatarica, primòque nominanda
carmina *Scaldrorum*. Singulorum tamen, si non superavit,
plurium æqvavit certè diligentiam, ab ingenio, judicio,
labore ac experimentis maximoperè laudandus, & tot ex *Ger-
mania, Gallia, Britannia, Belgioq;* hæctenus encomiis orna-
tus, DN. OLAUS RUDBECKIUS in Opere Atlanticorum,
Docuit nimirum, unde factum, quòd à Scythicis & Hyper-
boreis Heroibus, SATURNO, JOVE, NEPTUNO, MERCU-
RIO, HERCULE, APOLLINE, similibus, ex genere JAPE-
TI natis Regibus, post tempora *Phalegi* ad editiora loca
Scythiæ ac Boreæ digressis, non modò ad vicinos Græ-
cos, sed remotiores etiam Ægyptios illorum nomina & sa-
cra priùs, quàm ad Germanos propagata fuerint? Exposu-
it, cur *Orpheo, Hesiodo, Homero, Diodoro Siculo, Herodoto,*
Platoni (*Aristotelem* omitto, speculationibus intento ma-
gis & Philosopho) *Apollodoro, Apollonio Rhodio, Straboni,*
Mela, Ptolomæo, Plinio, Tacito, Plutarcho, plus de Septentrionis
atque Occidentis insulis ac terris firmis, quàm Ger-
manis ipsis innotuerit, accendens facem splendidissimam.
Hoc unum largietur Vir Illustris, si in re obscurâ admo-
dum, & ab Eruditorum nullo, quem sciamus, evolutâ satis,
h. e. de ARGONAUTIS & eorum expeditione, in aliquibus,
solius veritatis gratiâ, discessero à placitis illius, curiosis
Orpheum Apolloniumque Rhodium, & plures scrutaturus
oculis.

CA-

CAPUT I. exhibens

Sententiam Rudbeckianam, & concilians cum Orphei, Apollonii Rhodii, Apollodori, Diodori Siculi, Valerij Flacci testimoniis.

Nemo est eruditorum (scribit Vir Clariss. Atlanticor. c. XXVI. de Orphei Argonauticis, §. I.) qui nesciat, Orpheum & Argonautas olim aggressos fuisse circumnavigationem totius Europæ. Nemo quoque Scriptorum est, qui expeditionis hujus seriem accuratiùs majorique fide consignavit Orpheo, quoniam ipse itineri interfuit, ceteris Scriptoribus, Apollonio Rhodio & Valerio Flacco, qui aliquot seculis interjectis, post illum vixerant, ab aliorum narratione pendentibus ac proinde errori non semel obnoxii. Nos igitur pro more nostro vetustissimorum Scriptorum vestigiis, quia firmiora & magis secura sunt, libentiùs, etiam in hoc argumento, inharebimus. Idemque circa fin. cap. ejusdem, de eodem argumento, §. 13. Scimus quidem à non paucis omnem hanc Orphei & Argonautarum expeditionem pro mero figmento Poetico haberi; existimantibus Orpheum hæc loca tantum in latebris suis & per somnium adspexisse. Qui ita censent, nobis sanè multo prolixius, quàm aut illi ipsi, aut nos sperabamus, favent: concedunt enim unius Citharædi somnio plus veritatis ac lucis inesse, quàm multorum magnorum Virorum, satis assiduis & molestis lucubrationibus. Mirum equidem hoc est somnium, quod omnia ferè totius Europæ imprimis autem patriæ nostræ ultimique Septentrionis loca, montes, flumina, populos & vias, eo prorsus ordine situque posita, ac præterea à naturis nominibusque suis distincta representavit, quibus illa omnia sese hoc potissimum tempore maximam partem conspicienda & agnoscenda præbent: adeò, ut nemo ferè Orpheum in his rebus castigârit, quin simul suam in rebus Se-

ptentrionalium infantiam prodiderit. Audebit certè Orpheus, utut Poëta & Musicus, & somniator, quandocunq; ita usus feret, in arenam descendere & velitationibus suis Geographicis cum Mathematicorum principe & aduersa partis ductore Ptolomæo concurrere, illique suam exprobrare cecitatem, quæ obstitit, quò minus Sveonia montes, regiones, tenebras, mare ejus glaciale, magnitudinemque veram percipere posset. Unde factum est, quòd huic Insule in longitudinem XXX, omninò milliaria errore planè puerili assignârît, sectatoresq; ejus Orpheo perspicaciam suam sine ulla justa causa inuideant. Hæc ille; qui periplum ita circumscribit, ut expressiùs repræsentemus mentem Nobilissimi Rudbeckii ex interjectis aliis: A latere Ægæi maris (Archipelagum appellant nautæ) in Thessalia Iolcos oppidum Magnesiæ inter Pelion & Ossa montes situm est, à quo solverunt Jasonè patrono Argonautæ. Terminus hic à quo, Penetrârunt per os Ponti, ubi Sestus & Abydus, (hodiè vocantur duo illa Hellesponti claustra, imo castra, Dardanelli,) in Euxinum. In eodem Lemnon attigerunt insulam, dextroq; prætervecti littore Amazonum Cappadocumq; regionem, deniq; ad Colchos fluviumque Phasim pervenerunt; ubi raptum Vellus aureum per veneficia Medæ, Sponsæ Jasonis, invito atque inscio Ætæ Rege, patre, clam aufugientis. Terminus hic ad quem; ex intentione prima Jasonis & sociorum. Atque hæc unanimi consensu ex Poëtis vetustissimis, Historicis, Philosophis Græcorum, & Ecclesiæ quibusdam Patribus probari possunt. Jam apparent difficiliora. Lares quippe patrios repetituri Argonautæ, impediti ab Ætæ furibundo sunt, qui Hellespontum clausit navibus præmissis, ut vindictam de raptore filiæ Vellerisque simul aurei repeteret, Hæc fraude intellectâ quærere ambages, & ad δέυτερον πλῆν, ut ajunt Græci, se convertere coacti, vias longè scrutabantur alias. Mæotin scilicet paludem eligebant, Caucasum à dextrâ prospectantes & per flumen Tanaim ad fontes ejusque

que perrecturi, reditum, vel potius errorem agitabant animis. Sic *Diodorus Siculus* disertè. Quæritur, quò porro navigarint? Ad flumen maximum, intercedente fossâ aliquâ, Rhabarbaris antiquis, deinde *Volgam* dictum, respondetur à *CL. Rudbeckio*. Per hæc enim flumina, in mare *Balthicum* ex Græciâ hûc navigantibus, patere iter asserit cum pluribus; sic interim, ut ultrâ milliaria XII. *Fronovensem* inter lacum & *Lovatam* fluvium, per steriles arenas navis fuerit in tabulas divisa, & per partes lintribus, aut humeris (quidni potius vehiculis, ut hodiè, sed ex cupro factas naves promovent) portanda. Neque illa est de nihilo portatio; si fides saltem adhibenda hîc antiquis. Quam in rem plura pòst. Venerunt hîc ad *Hyperboreos* & vias *sinûs Finnici*, quâ cum *Aldesco* lacu ferè jungitur, Oceanumqve ingressuri *Hyperboreum Riphæos* montes in conspectu habuerunt. Hîc vel per terram iterùm trahenda navis, juxta flumen *Kom*, ad partem duodecimam unius milliariis, vel per *Ulense* flumen (legimus vestigia *Rudbeckii*,) in mare *Cronium*. Ex hoc ad mare mortuum, seu *Morimarusam*, Promontorium *Cimmerium* & *Calpen*: à *Ponto Cimmerio* ad *Acherontem*, seu *Charibdin*; hinc ad *Iernidem* insulam (*Hyberniam*) tum ad *Peuceffam*; (*Britannia* insulam majorem, ut interpretatur ipse,) hinc ad *Herculis columnas*, pòst ad *Sardiniam*, *Ausonia* littora, *Siciliam* *Cretam*q; prætervecti, ad *Corcyram* & *Phæacum* promontorium appellentes, per *Eubeam* *Locridem*q; ad *Iolcos*, patriam, errore magno regyrarunt *Argonautæ*. Hæc, ni fallor, mens ingeniosi admodum *Upsaliensis* Professoris, *Orphei* interpretis. Jam *Musico* & *Vati* auscultemus ipsi. Sic autem filius *Æagri* ex *Calliopeja*, in urbe *Thraciæ* *Lebethri* natus, diu ante tempora excidii *Trojani*, diutiùs ante *Homerum* florens, à carminibus & hymnis oracula plus quàm humana merè continentibus, à *Clemente Alexandrino*, *Lactantio*, & *Eusebio* tantoperè laudatus, doctior

ex schola *Mosis Orpheus*, canit, ut ex propositione Viri discas, ubi fuerit terrarum, antequam aggredereur expeditionem hanc cum Argonautis:

*Et cecini, quâ sacra nitent Ægyptia pompa,
Accedens Memphim præclaram atq; Apide terras
Insignes, rapidi Nili quas unda coronat.
Vera tibi nostro cuncta hæc de pectore manant.
Nunc, quoniam flagrans in nobis evolat oestrum,
Corpoream linquens molem, super æthera longè
Non audita prius nostro de carmine disces,
Pieriam ut quondam, Libethraq; venit ad alta
Semideum pariterq; Heroum primus Jason.*

Orpheus quis, qualis, quantus fuerit, ex Jasonis invitamento liquet:

*Orpheu, Calliopes Oeagro nate parente,
Atq; in Bistonia Ciconum Rex, optime salve!
Tu namq; Hæmonias Princeps das jura per Alpes,
Strimoniasq; undas, Rhodopesq; cacumina summa.
Ipse ego sum Minyes regali sanguine cretus,
Thessalus Ausonides, hospes tibi certus habendus.
At tu queso fave cæptis, & percipe grato,
Quæ loquar auditu, nec inexorabilis esto!*

In locis terræ ultimis, tenebricosis, & maritimis, non tantum in Ægypto, Orpheæ fuisse, hæc evincunt:

*Τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Αἰσωνίδη τί με ταῦτα παραιφάμενος τ' ἐρεεῖνεις,
Ὅφρα κεν ἐς κόλχης μινύεις ἐπιήρανος ἔλθω
Νηὶ σὺν ἐνσέλμῳ πλεύσας ἐπὶ ὀϊνοπα πόντον,
Ἦδη γάρ μοι ἄλις καμάτων, ἄλις ἔπλετο
μόχθων,
Ὡν ἰκόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἠδὲ πόλῃας,*

Αἰ-

Αἰγύπτῳ Λιβύῃ τε βροτείς ἀναγέσθαι θαίνων.

Jam itineris maritimi notata observemus loca singula:

Ergo ubi jam ad navem & littus descendimus omnes,

Confedere suis in transtris quique, manusque

Impliciti validis pulsabant æquora remis,

Pelion ex oculis abit. -- --

* * * *

Prætereunt valles Minyæ quoque Montis Olympi

Excelsi obstruosos, & Athon cùm frondibus altis,

Pellenen latam, nec non diam Samothracen.

* * * *

Inde ad compositos vultûs appellimus Argo

Divinæ Lemni. Scelus illic ausa nefandum

Fœminei rabies odii jurata. -- --

Sub lucem Zephyro puppim feriente sereno

Hellespontus habet, nosque arcta relinquit Abydos,

Dardanium à dextris Pithyæque erat, Ilion ingens,

* * * *

At postquàm navis complerunt carbasa venti,

Subsiliens falsas Ponti prætervolat undas,

Et propè Mysorum terræ confinia transit,

Rhindaciumqve cito cursu tum præterit amnem.

* * * *

Solvimus hinc, urbemque in lato littore magnam

Remigibus lassis Bithynia tecta subimus.

* * * *

-- -- Vastas Pelagi conscendimus undas,

Cyaneas juxta petras. -- --

* * * *

Cæruleas petimus Rhebani fluminis undas:

Hinc procul in longum tractæ Tyneidos arva,

* * * *

Cappadocas præter cursu quoque puppis eodem

Acta

Acta Carambiacæ tenuit confinia terræ.
Illic Thermodoon, & Halys perlabitur ingens,
Qui magno saltos invadit turbine fluctûs.
Longa Themiscyres regio, & Bæantidos oræ:
Hinc & Amazonidum turmæ panduntur equestres.

* * * * *
Thermodoon, rapidus Phasis Tanaisqve fluentes,
Inclyt ubi Colchigens, Heniochiq, & Araxe
Progresi extremos portûs populosq, videmus.

Plurima hîc prætermittimus, ad rem non facientia, quæ in-
ter Colchos, circà rapiendum vellus aureum, monstrosos bo-
ves cum horribili Dracone occidendos, fuerint patrata. Re-
ditum in patriam cum molirentur, longè alia consilia inire
sunt coacti.

Constituit primus Pelias & vellera nacti
Aurea felices patriam repetamus Iolcon.

* * * * *
Devius ast errat; nec fluminis ora deorsum
Poscimus, ac scelere obducti contraria duro
Remigio sulcant Colcho tellure relicta.
Caucaseas juxta rupes. -- --

* * * * *
Currimus hinc fauces cogentem Bosphoron arctas;
Hinc jam remigio longos faciente labores
Meotas tunicis primo contingimus altis
Finibus, & vastis, immenso crine Gelonos,
Sauromatasq, Getasq, &c. -- --

Plana hæc, & non temerè in dubium trahenda.
Hinc ad controversas plagas, aut adversas tendimus, cum
Orpheo in Arcton.

Defessi noctesq, novem totidem quoque soles,
Linquimus hinc atq, hinc ignotas nomine gentes.

Πα-

Παιπῶν, Ἀριτείων τε γένος, Λελίωντ' ἀγερώχων
Τοξοφόρος τε Σκύθας. -- --

Ἄν δ' ἄρ' Ὑπερβορέας νόμαδας, ἢ Κασπίον ἔθνος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτη ἔθανη Φαεσίμβροτος ἡώς,

Ρίπαίης αὐλῶνας ἐπέλασμεν, ἐκ δ' ἄφαρ Ἀργῶ

Ἄγεν ἐπιπροθέσσα διασENOIO ρεέθρα,

Ἔμπεσε δ' ὠκεανῶ Κρόνιον δέε κικλήσκουσι

Πόντον, Ὑπερβορέην μέροπες νεκρῆν τε θάλασσαν.

Haud fugiente calamo excipienda hæc. Notare namque

decet Ραῖτος, Ἀρτεος, Λελίος, feroces Scythas Hyperboreos-

que Nomadas & claustra Caspia. Notetur dies decimus,

postquam Riphæas valles attigerunt, indeque repente littora

angusti Ponti, & Oceani à SATURNO Cronii, & Mare

MORTUUM intrârunt. Nunc quid illud? dum mox ad-

ditur: -- -- Dant deinde rudentes

Tendendos reliquis: rapiunt per littora cursu

Veloces, sequiturq; illos non tarda carina,

Stagnantesquè undas lapidoso in littore sulcat.

Namq; illud nulli feriunt spirantibus auris

Indomiti pelagus venti. Perstat mare surdum,

Dictaq; pars HELICES ἔ Tetbyos ULTIMA regni.

A portis Caspiis perventum ad paludes, seu stagnantes aquas

& ad lapidosa littora, ad pelagus anemium, ad mare surdum,

seu quietum, ad partem Helices, & quæ sequuntur. Singuli hi

expendendi sunt in applicatione viæ characteres. Sequitur:

Ast ubi sexta dies roseo cum lumine venit,

Venimus ad dites omnique ex parte beatos

Macrobios, facilem qui vitam in longa trabentes

Secula, millenos implent feliciter annos.

Non illis hominum sunt ulla negotia curæ,

Sed capiunt dulcesq; cibos terrestribus herbis.

B

Arri-

nda.
um

Ια-

*Arriident què illis facies, oculiq; sereni
Patribus ac pueris, tum verò menti animoq;
Justitiæ cultus, & inest prudentia verbis.*

Si, quod *Gorop. Becanus* vult in *Hermath.* l. 7. f. 148. per *Helicen* intelligendum sidus aliquod illustre, quasi *Hel-Licht*; aut, ut è *Poëtis* explicat *Hyginus*, *Ursa major*, ad *Arctoam* sanè plagam propiùs adnavigavit *Argo*; postque diem textum ventum ad *Eutichios* *Macrobiosq;* fuit. Quinam verò illi sint felices homines, & qui longævi adeò? inquirere oportet. Agitur de gente *Hyperborea*; ne quis *Æthiopiæ* *Macrobios* hîc sibi fingat. Ex *Pomponio Mela*, *Festo*, *Plinio* què loca aliquot *Rudbeckius* *Atlant.* c. 9. atquè alibi adducit, *Hyperboreos* centesimum frequenter annum atqve ampliùs attingere. Exempla multa hujus ævi etiam commemorat. De felicitate incolarum in frigidissimis his oris dubitare possit aliquis, nî fidem facerent *Scriptores* *ἀξιόμιστοι*. De *Fennis* (quibus tamen foedam paupertatem esse ait) *Tacitus* in *Germanor. morib. extremo*: *Id beatius arbitrantur, quàm ingemere agris, illaborare domibus, suas alienasq; fortunas spe metuq; versare. Securi adversus homines, securi adversus deos, rem difficillimam assecuti sunt, ut illis ne voto quidem opus sit.* Quem locum eleganter *Alciatus* illustravit *Emblemat.* 37.

*Qui Cereris non novit opes, nec dona Lyæi,
Et pretiosa tamen stragula semper habet;
Sic furem haud metuit, sic ventos temnit & imbres:
Tutus apudq; viros, tutus apudq; deos.*

Non possū abs me impetrare, quin huc referam ex meritissimū *Adami Olearii* *Itinerar.* l. 3, c. 32. à fine adjectum *Paulli Flemmings*/ de his locis & indigenis similibusq; sed ex parte tantum, carmen:

Zeuch

Such in die Mitternacht/ in das entlegne Land/
Das mancher tadelt mehr/ als das ihm ist bekandt.
Thu/ was dir noch vergönnt der Frühling deiner Jahre;
Laß sagen was man will/ erfahre du das wahre!

Dem traut man was man sich't/ und hoffe dis darbey/
Daß in der Barbarey auch was zu finden sey/
Das nicht Barbarisch ist. Wolan ich bin vergnüg't/
Es hat mich nicht gereut/ daß ich mich her verfüg't.

* * * *

Wie kan ich doch vorbeys ich muß die Leuthe preisen/
Die so/wie diese/sind. Besteh't es auff beweisen?
So hab ich überrecht. Wer lobet nicht den Mann/
Der sein ist/ weil Er ist? der alles missen kan/
Und alles haben auch: Er ist darzu gebohren/
Daß er vergnüg't kan seyn; man klaget nichts verlohren.

* * * *

Wer suchte dieses hie? so leben sie in Stille/
Kein Argwohn kömt in Sie/ sein Rath der ist der Wille/
Ehr't ihn/ie mehr er herrsch't/und hält gewiß darfür/
Je schärffer er sie hält/ ie holder sey er ihr.
Das glaubt kein Weib bey Uns. Indessen ist kein Mangel:
Ist/ wann/ und was er will; Speist/was ihm fängt die Angel/
Was Stall und Nest vermag/ und was sein Garten trägt/
Sein trincken führt der Bach/ der wilde Forst der hagt
Ihm was auff seinen Tisch. Gelüstet ihm zu jagen/
Es steh't ihm alles frey/ er darff es sicher wagen:
Sein Wind- und Federspiel/ das ist sein Flis und Pfeil/
Die er wol selbst gemacht/ ein Messer und ein Beil/
Das ist ihm Beretzungs sat: sein Vorrath ist auff heute/
Auf Morgen giebt's Ditt mehr. Er zeugt nicht aus auf Beute/
Wie seine Nachbarn thun/ die umb das schwarze Meer/
Die Don und Wolge sind: sein Beutel ist nicht schwer;

B 2

Doch

Doch auch nicht allzuleer: so darff er sich nicht grämen
Wo er den Unterhalt von Kleidern her sol nehmen/
Sein Schaff trägt ihm den Belz/ sein Flachs und Hanff
steh'n wol/

Daraus er spinnt und wirckt/ so viel er haben sol.
„ Wird mit Gesundheit alt/ weiß wenig von Gebrechen/
„ Sein Knobloch ist sein Arzt. Das übermachte Zechen/
„ Die allzu offte Kost/ das zeitigt uns den Todt/
„ Man lebe wie man sol/ so hat es keine Noth.
„ Ignoscat Lector Humanissimus excursui, si non errori!
„ quando aliàs statuimus, *in animo contento sua sorte*, nec in
„ ullo certiùs, *consistere felicitatem hominis moralem*, quam
„ SUMMI BONI nomine appellant omnes, pauci capiunt,
„ aut assequuntur. Nunc Orpheo vicissim attendamus.

Hos igitur densos percurrimus, ipsa pedestri
Littora transigimus gressu: tum Cimmeriorum
Velocem ad littus navem propellimus;

Ἄιγλης ἄμμοροί εἰσι πειβόμεν ἡελίοιο.

Ἐν μὲν γὰρ ῥίπαιον ὄρος καὶ κάλπιος αὐχὴν

Ἀντολίας εἰργασ', ἐπιπέλιται δὲ πελώρη

Ἄσσον ἐπισκιάσσει μεσημβρινὸν ἡέρα Φλέγη

Δείελον ἂν κρύπτεισι Θάος, τ' ἀνυωνέες ἄλπει,

Κείνοισι μερῶπεσσιν, ἀχλὺς δ' ἐπιπέλιται αἰεὶ.

Paradoxa & inaudita prodere vult Orpheus: Cimmerio-
rum littora, densissimas ac diuturnas tenebras, absentiam per
menses (non annos, quod ποιητικώτερον & ὑπερβολικόν) Ri-
pheos montes, Calpen, & similia. Certissimum hoc argu-
mentum, fateor, per quod ostendi possit, ad Septentrionis
altiore plagam pervenisse Argonautas; & in tenebris plus-
quam Cimmeriis versari eos, qui Naturâ adversante Bore-
alibus his oris vendicare nolunt tenebras Cimmerias, & Cim-

me.

meriorum promontoria. Ubinam enim gentium hæc regio?
An juxtà *Strabon.* Geogr. l. 1. atque alios, (quos *lexicorum*
& *adagiorum* collectores facilè sequuntur) ad *Bosphorum*,
& ad *Ioniam* *Cimmeriorum* referendæ tenebræ? Vah somnia!
quis quæso unquam hætenùs ibidem tam prodigiosam &
continuum obscuritatem observavit? Sed *Homerus* testis,
Οδυσ. λ. v. 14. seqq.

Ἐντα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε
Ἡεὶ καὶ νεφέλη κεκαλυμμένοι, ἔδὲ πόλ' αὐτῶς
Ἡέλιος Φαέθων ἐπιδέρνεται ἀκτίνεσσιν
Οὐδ' ὅπότε ἀνείχῃσι πρὸς ἔρρινόν αἰσφύροντο,
Οὐδ' ὅταν αἴψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρρινόθεν προτρέ-
πητε,

Ἄλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλοή τέταται δειλείσι βροτοῖσι.

Quid tùm? nihil novi, fabulas *Homerum* enarrasse. Circum-
spectior *Ovidius* vel ipso *Tullio* quoque *Acad. Quæst. 4.* qui
nec oppidi in *Chersoneso Taurica*, nec *Bosphori* obscurum
atque nebulosum aerem, sed deo *Somno* regiam in antro ali-
quo ædificavit 2. Transformation. canens:

*Est propè Cimmerios longo spelunca recessu,
Mons cavus, ignavi domus & penetralia Somni,
Quò nunquam radiis oriens, mediussvè, cadensvè
Phæbus adire potest; nebula caligine mixta
Exhalantur humo, dubiaq; crepuscula lucis.*

Quid causæ ergo habuit *Becanus*, quod hûc illûc fluctuaret
Iapfabundus? Jam in *Italiam* rejiciens *Cimmerios*, in *Her-
mathen.* l. 4, f. 36, 73, 83. in *Vertumno* f. 30. jam ad *Epirum*
& *Nicopolin*, jam in *Germania Helvetiaq;* tractûs. conf. ejus
Gallica, l. 2, f. 47. Solidiora longè alia de nomine situque
horum in *Atlanticis Rudbeckius.* Ad *Orpheum* redimus.

Ἐνθά δ' ἀφορμηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσι
Ἴξομεν ἀγκῶνα σφελὸν καὶ νήνεμον αἰτὴν.

Ἐνθά περ ἀμβλύσων ποταμὸς δειναῖσι βαθεί-
αις

Θεῖει χρυσυρρόαις ἀχέρων κρυερῶ δια χῶρα,

Ἄργυροειδὲς ἕδος πορρέων, λίμνητε κελαινὴ

Ἄνδ' ἔχεται -- -- --

A Cimmeriis digressi scopulum ingentem & serenum littus
offenderunt, et vorticibus profundis fluvium, & *Acheronta*
(quem per *Abgrund* explicat *Rudbeckius*,) è gelidis curren-
tem oris, quem intersecarat *Nigrapalus*. Singula in suam
pertrahit hypothesis hæc toties laudatus Vir, ut probet, uni-
versam hinc etiam à sinu Finnico *Lapponiam Norwagiam*-
quæ circumnavigasse *Jasonem* cum sociis. De quâ senten-
tiâ quid sit tenendum, infra edocebimus. Jam, superatis fe-
rè Borealibus frigoribus, amœniores prædicentem auras au-
diamus *Orpheum*:

*Tum properè Ancæus navem petit ocyûs, omnes
Defessos quamvis conscendere jussit amicos,
Ad quos est ve. bis blandis quoq; pauca locutus:
Nunc etiam durate, viri, labor ultimus hic est:
Quo nec jam gravior succedet; jamque ego claros
Alpicio Zephyri flatus, stridentq; per undas
Oceanum mihi non ignota fortiùs aura.*

Caledonium, aut *Deucalionium Oceanum* enavigasse *Ja-
sonem*, existimat *Rudbeckius Clarissimus*; nec potest aliter,
quicumque statuit, periplum Europæi orbis suscepisse *Argo-
nautas*. Zephyri favere ipsi huic dogmati videntur, & ex Oc-
cidente fortiores flatus. Insulam è primis attigerunt *Iernen*,
quâ de *Orpheus*:

Πὰρ δ' ἄρα νῆσον ἀμειβεν Ἰερνίδα, --

Hiber

Hiberniam fuisse, haud abnuimus; quantumlibet *diaplum*,
sed non *Periplum*, largiamur facile. Nec enim tot *Orcades*,
aut *Hebrides*, aut *Ibulem* ultimam, plus minus LX. Insulas, quæ
præternavigandæ erant, omisisset *Orpheus*. Jam collustran-
da ex *Cambdeno* atque aliis *Hybernia*. Protenditur in *Aqui-*
lonem insula lenticulari ferè formâ, vel ovali; ab ortu *An-*
gliam, mari turbido ut plurimum, prospectat. *Sacram* hanc
antiquitùs fuisse dictam, *Festus Avienus* in *ora maritima*, libel-
lo ex veteribus Geographis, *Milesio Hecateo*, *Hellanico Les-*
bio, *Pausimacho Samio*, similibusquè docet. *Banno* (& hinc
Bannomannia) à *Bardis* dicta est *Hibernicis*; *Ban* enim &
Biana illis sacrum olim audiebat. Vid. hinc *Usserium* in *An-*
tiq. Eccles. Hibern. cum *Annalibus Pembrigii*, nec non *Ul-*
toniensibus. Ast qui *Jernen* appellârunt? Præter *Orpheum*
nimirum *Aristoteles*, *Claudian.* (*Iernen* glaciale) *Juve-*
nal. (*Juvernem*) *Diod. Sic.* (*Irin.*) *Eustathius* (*Βεβία*) vete-
res *Britanni Hierin & Iren*, hodierni *Ireland*; quòd *Europæ*
angulus ad *Occasum* remotissimus (*occasum* quippe deno-
tat his *Hiere*) existat. Hinc *Occidentalissimum* illius flu-
men *Ptolemeo Jernus*, & *Hispaniæ* extremum promonto-
rium *Straboni* atque *Mela* pari nomine appellabatur. Nunc
sequamur *Argonautas*:

-- -- *Duodena dies jam fluxerat, ex quo*
Ignari vebimur, quibus erraremus in oris.
Sed tamen Oceani extremo nos margine ferri
Cognorat Lynceus, -- -- --

Obvia hæc satis; & notandi tantùm characteres gemini, à
tempore unus; quòd per dies integros XII. à *Septentrione*
in *Occasum* oberrârint, nescii locorum, præter *Jernen* in-
sulam; à *loco* alter, quòd *Oceani* extremo margine ferren-
tur hætenùs. Nunc *nodus Gordius* proponitur secandus,
non solvendus nobis.

ó γὰρ

-- -- -- ο γὰρ τηλώτων ὄπωπε
 Νῆσον πευκήεσσαν, ἰδ' ἔυρεα δώματ' ἀνάσσης
 Λήμητρος.

Quæ enim verò illa insula *Peuceffa*? An Britannia? ut pu-
 tat Nobiliss. *Rudbeckius*. Sed eruditorum omnium consen-
 su *Peuce* insula ad *Istri* ostia; unde *Peucini* dicti. Vid. eò *Clu-*
ver. Germ. Antiq. l. 3. c. 43. Hinc *Flacci* πειρήαυα, *Argo* utas
 ad *Danubium* venisse, lib. 8. Arbitror vel hanc corruptam vo-
 cem, aut non esse propriam. Quis nescit, *Albionem* ab oris
 albicantibus vocatam Angliam fuisse? Viderint sagaciores,
 num λευκήεσσα poetica licentiâ, pro λευκῆ aut λευκῆ ἔσσα po-
 tiùs legendum sit? Nullum enim ex his prædicatis, quæ de
 insula hæc refert *Orpheus*, applicari potest commodè ad *Peu-*
cen: ut absurda alia præteream. Omissis jam ad rem non per-
 tinentibus, de *Circes* atris, de littoribus *Ternefiis*, facilia re-
 liqua occurrunt omnia.

Mox & ad Herculeas pervenimus inde columnas.

* * * * *
 Sardiniam hinc petimus, tandemque sinûsque Latinos,
 Et quos Ausonium Tyrrhenumque alluit æqvor.
 At freta Trinacriæ tua jam Lilybea tenentes
 Æquora sentimus, flammamque per alta videmus
 Ætnæi Enceladi nobis infesta minantem.

-- -- -- Altoque fremit torrente Charybdis.

* * * * *
 Sardinia Eubæa & Salamis, ventosaque Cyprus
 Obstupuere novo cantu, -- --

* * * * *
 Jamque per optatos producit carbasa ventos
 Corcyreos petimus portûs. -- --

* * * * *
Ocyûs & remis stridens propellitur Argo

Am.

Ambracique sinu celeri fecat aquora cursu.

* * * *

Illi igitur ventis acti referuntur Iolcon.

Sic adeò per circulum immanem patrios repetiverunt la-
res Argonautæ: quomodò? inspectio mapparum, & colla-
tio locorum nominumque singulorum docet.

Haçtenùs ex ORPHEO uberiùs, sed pro neces-
sitate tamen, de ERRORIBUS MARITIMIS
ARGONAUTARUM.

Nunc simul ex veteri Poëta APOLLON. RHOD. disce-
mus singularia; cætera præterituri, quæ cum *Orpheo*
communia videntur. Unde Argonautæ solverint, sufficien-
ter constat. Viam proximam cum causa impulsiva *Apollo-*
nii exponit Argonautic. I.

Μνήσομαι, οί Πόντιο κατά σόμα κ' δια' πέτρας

Κυαίνεας, βασιλῆος ἔφημοσίνη Πελίαο

Χρείσειον μετὰ κῶας εὐζυγον ἤλασαν Ἄργως.

Per os Ponti & petras *Cyaneas* (quas *Flaccus* sæpè nominat
Symplegadas) intelliguntur coëuntes ferè scopuli in *Bospho-*
ro Thracio, (ut supradictum,) & os Ponti eleganter appel-
lantur, ein *Meerschlund*. *Pelias* Rex metuens Oraculi even-
tum, *Jasonem* subvertere hoc modo laborabat, cum ad rapi-
endum vellus aureum impelleret eundem.

Θέσφατα γὰρ πελίας δειδίσσιτο, μὴ οἱ ὄπιθεν

Χειρὸς ἐπ' Αἰσονίδα καθ' ἑλὴ βασιλῆιον ἀρχήν.

Sic quoque *Orpheus*; hinc *Apollonius* Poëta porrò:

Τῶν καὶ πασάων προφερεσάτη ἔπλεο νηῶν,

Ὅσται ὑπειρεσίησιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.

Navium, quotquot ad id tempus vitæ sunt, fuisse omnium c-

C

mnis

minimò commodissimam, quæ Argonautas vexerit, Argoque dicebatur, ait. Unde dicta verò sit? non satis accuratè Scholiastes ad hunc locum explicavit Apollonii. De genuino igitur illius navis etymo constabunt meliora alia ex dissertatione, quam de ARGO NAVI, ξὺν θεῶ, habebimus.

Ὡς ὑπ' Ὀρφεῆος κιστάρη πέπληγεν ἔρετμοῖς,
Πόντ' ἀλάβρογν ὕδωρ. -- -- --

Hoc velut classico solebat animare Argonautas *Orpheus*, hanc tessera indicium maritimi laboris semper dabat, cantumque *σρεψικάριον* edebat. Gressilia, reptilia volatiliaque animalia non tantum dulci modulamine, sed arbores & saxa pariter traxisse *Orpheus* legitur in *Orpheo*, *Apollonio Rhodio*, *Apollo*. *Valerio Flacco*, postq; plures alios, ex *Simonide* in *Tetz. I. Hist. Chiliad. 12.* quæ quidem mythologica vim excellentiamque Musices abundè docent. Nos ex *Apollonio* locorum quarimus in præsens characteres. Hos si secundum seriem poematis dijudicemus, cogimur fateri, antequam in terram pervenerunt Argonautæ Colchicam, jam tum fuisse ipsos apud *Hyperboreos*, in *Ponto Cimmerio*, juxta *Acherontem*, in *Insula Electr. 5* alibi; quæ ordinem invertunt omnem. Extremo quippe libro *Argonautic. 2.* *Apollonius* exponit, quomodo appulerint ad Colchidem, n. 57.

Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἰκάνομεν, ἠδὲ ρέεθρα
Φάσιδος.

Sed antea in insulam *Atlantis Electra* Jasonem venisse memorat, priusquam attigissent *Thraciam*, aut *Idam* montem, aut *Hellespontum*, aut *Dardaniam* vidissent. Sic lib. 1. n. 34.

Ἐσπέριοι δ' Ὀρφεῆος ἔθημοσύνησιν ἔνελσαν
Νῆσον ἐς Ἡλέντρης Ἀτλαντίδος. -- --

CaI-

Calpen profundum (ita enim nominat Poëta *Rhodijs*) præ-
tervecti, ad magnum Hyperboreorum populum venerunt;
quorum loca & locorum qualitatem sic describit, ut crepus-
cula, non diem, (cùm Sol ibi diu nullus,) ipsis tribuat.

-- -- -- Βαθυρρείοντά τε Κάλπιν
Δεξιόμενοι παράμειρον -- -- --

Ε. lib. 2. n. 37.

Οὐδ' ἄρ' ἔγωγε Φάος ἄμβροτον οὐτ' ἐπίλιθον
Οὐφθαίη πέλεται. Λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
Φέγξος ὅτ' ἄμ. Φιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέ-
στοι.

* * * * *
Τήλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώ-
πων & c.

Notandum probè hoc; quemadmodùm character quoq; se-
quens. *Acherusia* promontorium *Bityniam* prospectat juxta
Pontum; hūc cùm appulissent, dicitur spelunca *Orci* & a-
mnis occurrisse *Acheron*, in Orientale mare se exonerans. Sic
habent verba lib. 2. n. 35.

Ἀσπασίως ἀκρῆς Ἀχερσίδος ὄρμον ἴοντο.

* * * * *
Κόιλη ὑπαίθα νάπη ἵνα τε σπέος ἔς' αἶδαο,

* * * * *
"Ἐνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμῶν Ἀχέροντος ἕασιν.
Alibique (lib. 2. n. 42 extr.) ait, die duodecimò Zephyris
spirantibus præterlegisse *Acheronta* Jasonem:

Καὶ παλίμως δ' Ἀχέροντα διεξέπερυσαν ἐρετ-
μοῖς.

Posteà liquerunt flumen *Halyn Iriog*, & ad ostia *Thermodo-*
ontis appulerunt. lib. 2. n. 45. & 47. *Amazonum Themiscyri-*
arum

arum prætervecti regionem, die alterâ & nocte actâ, Chaly-
bum ad terram sunt delati; quibus neque boum est aratio, nec
fructuum plantatio, nec unquam ipsis oritur Aurora; sed
atrâ fuligine fumoq; gravem sustinent laborem. Quæ
prædicata competunt metallicis hominibus, in antris & cu-
niculis (ubi aurora nulla, nullus Sol,) hærentibus, sudanti-
busq; in liqvefactoriis similibusq; officinis. Illa Græ-
cè singula exprimeremus, nisi digniora superessent brevitati
maximè studentibus. Ulteriùs deinde perrexerunt, (scri-
bit Apollonius) secundo vento, navigantibusq; Ponti sinus,
Caucasique celsi montis apices apparuerunt; ubi ferreis li-
gatus pedicis Prometheus. Hæc omnia, priusquam adspexe-
re terram Colchicam, venerunt usu lib. 2. n. 56.

Καὶ δὴ Καυκασίων ὀρέων ἀνέτελλον εἰπεῖναι
ἢ λίβατοι. & quæ seqq.

Eadem occurrunt apud Æschil. in Prometh. victo, quæ
prolixitatis tædio omittimus.

Duo hic memorabilia, vel indice signanda tantum; primum
est de Hyperboreis, secundum de exploratricibus columbis;
utraq; materies secundo quoq; Apollonii de Argonautis li-
bro proditur. Quæro qui dicantur Hyperborei veteribus? non,
qui sint tales. Aliud nimirum esse, aliud videri, aut vocari. Ro-
bertus Sberinghamus de orig. Anglor. c. 10. Totam illam
partem Scythiæ, quam Ptolemæus Sarmatiam Asiaticam vo-
cat, Hyperboreos nimirum locos, ripas Tanais, Meotida pa-
ludem, Tauricam Chersonesum occupasse diximus. -- In
Scythia Gothos ἔ in Hyperboreis locis habitasse, auctor est The-
ophranes, ad Ann. incarnat. 431. Ἦσαν δὲ τότε Γότθαι ἔθνη ποταμῶν τε καὶ
μέγιστα πέραν τῆς Δαναβίης ἐν τοῖς ὑπερβορείοις τόποις κατοικοῦμενα.
Sic & Procopius ac Bysantinus; quorum ibi allegavit verba,
Scholiastes pariter ad Apollonii 2. lib. n. 32. ubi Hy-
perboreos exponit, provocat ad Herodot. auctoritatem: ὑ-
περβορείους μὴ εἶναι τελείως Φοινῆσι Ἡρόδοτος, ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβορεί-
οί τινες, πάντας καὶ ὑπερβόριοι &c. Ubi porro Possidonii, Mna-
see

sec ac *Hecataei* (an, & ubi *Hyperborei* sint?) opinionem affert. Poterat ex *Melpomen. Herodoti*, seu lib. 4, certiora Scholia-
 stes commentari. Esse *Hyperboreos* ad mare glaciale sitos, à *Scythis* distingvendos, hominesqve antiquissimos, qui sacra miserint ad *Gracos*, singula asseruit *Herodotus*. Nos nihil de his amplius; sed ad columbam *Apollonii* respicimus. Anteqvàm transirent Pontum & per petras, svasit vates *Phineus*, ut columba exploratum mitteretur, & augurio progressus tentaretur; lib. 2. n. 16. Prosperam futuram navigationem dixit, si incolumis per petras evolaverit columba, sed infortunatam, si perierit Vid. quid eò Scholiastes scripserit. Nos κακοζήλιαν dæmonis miramur, homines ignaros ad *Noachi* factum imitandum seducentis. Simile quid contigisse recordamur in Diluvio DEUCALIONIS ap. *Plutarch*, quo de alià occasione. *Apollonii* liber tertius, quid cum *Ætæ* Rege, *vellere aureo*, *Medea*, actum fuerit in *Colchis*, memorat. In quarto, id est ultimo, de reditu & pauca & obscura continentur, breviter hîc attingenda. Ultionem Argonautis, mala imprecatus omnia *Æetas*, meditabatur, & ne possent regredi incolumes, emittit naves plurimas in mare, unde venerant.

Ὡς ἔφατ' Αἰήτης, αὐτῶν δ' ἐνὶ ἡματι Κόλχοι
 Γῆας τ' εἰρύσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βαλοῦσθε.
 Αὐτῶν δ' ἡματι πόντον ἀνήϊον, οὐδὲ κεν Φαίης
 Τόσσον νηίτην σῶλον ἔμμενοι. -- --

Gnarus periculi imminentis *Jason* Argonautas instruit, & ad mala forti toleranda animo hortatur; navis retinacula primus ipse fecat, festinat remigationem, ut ex portu solvat *Phasidis*. Quò tenderet, quærebant socii? Sed dixit aliud, aliudqve ex consilio *Medea* fecit *Jason*. *Apollonius* hæc tangit, lib. 4. n. 20.

Αὐ-

Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο. σὺν δὲ καὶ ὦμοι
 Ἥρωες, Φινῆος. ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
 Ἐξ αἰης ἔσσεαθ'. ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
 Πᾶσιν ὁμῶς. -- -- --

Errorem autem errat maximum, dum *Istri* nomine salutatur
 flumen amplum & profundum, quod bifariam se dividat in
 mare, quodque terram interim immensam secet, *fontes*
ULTRA FLATUM BOREÆ, EX MONTIBUS RIPHÆIS
LONGE RESONANTES HABEAT. n. 25. Nihil horum qua-
 drat ad *Danubium*. Aut *Tanaim*, aut flumen aliud Septentri-
 onis inclytum intelligendum esse, ideò relinquitur. Venisse
 se ad *Absyrtum Colchos*, alios ad mare *Cronium* progressos, n.
 27. adjicit, ut omnes prohiberent transitus. Sic dato absur-
 do uno, plurima sequuntur cum *Absyrto*. Jam attigisse Ar-
 gonautas sacram Insulam *Electrida Eridanumque* fluv. & ma-
 re *Cronium* affirmat, l. 4. n. 34,

-- -- Ἰερὴν Ἡλεκτρίδα νῆσον ἴκοντο

Ἀμείων ὑπάτην ποταμῶν χεδὸν Ἡριδανοῖο. &c.
 Ex *Eridano* in *Rhodanum* deducit navem *Apollo*nus, n. 40.

Ἐκ δὲ τούτου Ροδανοῖο βαθὺν ρύον εἰσεπέρησαν,
 ὅστ' εἰς Ἡριδανὸν μετανεῖσται. -- --

Scholiastes Ροδανὸν ποταμὸν τῆς Κελτικῆς, τῷ Ἡριδανῶ συμμιγνύμε-
 νον appellat eò loci perperam. *Redanum*, (die *Neddane* vel
Nadune / ubi succinum colligitur, indeque Insula *Electris* ab
electro) si vocasset, rectius consulisset sibi & lectoribus. De-
 texit hoc παράδειγμα *Cluverius* Lib. 3. *Germ. antiq.* c. 34. Oc-
 casionem tamen ad rem veniendi propius suppeditat opi-
 nio. Nam addit: ex hoc flumine intrasse *Jasonem* paludes
 procellosas, quæ per *Gallorum* terram sint apertæ. *Juno-*
nem refert de *Hercynio* vocasse deos in auxilium, ut salsa lit-
 tora attingerent, multasque gentes *Gallicas*, *Ligusticas*que per-
 agra-

agrarent Argonautæ. Αξιολημνόμενους & character hic. Per
maris æstum postmodò *Ausonia* littora *Tyrrhena* eos adspexis-
se, ait. Reditum in patriam sequentia declarant, n. 108.

Γαίην Κεχροπίνην ὠδᾶτ' Αὐλίδα μετρήσαντες
Εὐβοίης ἐνταῦθα Ὀπέντια τ' ἄσσα Λοκρῶν,
Ἀσπασέως αὐτὸς παγασήϊδας εἰσαπέβητε.

Hic finem Argonauticis imponit *Apollonius*, ostendens ter-
ram deniqvè *Cecropiam Aulidaq;* prætermensos in *Enbea* &
Opuntia & oppida *Locrorum* *Pegasaicaq;* littora hilariter
eosdem attigisse. Illud unicum attexere hîc liceat, quod me-
ritò παράδοξον videtur, & ex libro IV. nostri suprâ referen-
dum erat; cum deesset aqua, navem Argonautas hume-
ris portasse, in arenæ cumulis, per dies integros XII.

-- -- Λιβύης ἀνα' Θῆνας ἐρήμης,

Ἀνθεμένοις ὤμοισι φέρειν δυσκαίθενα πάντα

Ἡμᾶθ' ὄμῃ νύκτας τε. -- --

Iidem mare *Creticum* quærentes conqveruntur:

Νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λιμνῆς.

Incredibilis res appareret, nisi fidem facerent historiae allatae
à *Rudbeckio* cum nuperis experimentis. In nominibus lo-
corum *Apollonius* haud dubiè erravit. Nobis opportunè lo-
cus incidit, quem deprehendimus in *Pindar. Pyth. od. 4.* in
qua ut multa alia, omninò singularia de Argonautis, sic hæc
quoq; referantur: *Stroph. 2. col. 14.*

Ἀργῆς χαλινὸν δώδεκα δὲ πρότερον

Ἀμέρας ἐξ ὠκεανῶ φέρομεν,

Νώπων ὑπὲρ γαίης ἐρήμων.

Ενάλιον δόρυ μή -- --

δεσσιν αὖ σπᾶσαντες ἀμεῖς.

Citæ *Argûs* frænum XII. autem

Priùs dies extra *Oceanum* portavimus

Super

Superdorsa, terræ desertæ,

Marinam machinam

Consiliis eum extraxissemus nostris.

Vides accuratiorem *Pindari* descriptionem; ubi pauca verba
multum habent ponderis. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα. Nunc
ferimur breviori viâ ad

APOLLODORUM.

Historico-Grammaticus *Atheniensis*, & Genealogicus anti-
quus floruit *Apolodorus* Olympiad. 155. à *Cicerone*, *Diodoro*
Siculo, *Laertio*, *Plutarcho*, aliisque sæpius laudatus; sine quo
origines Heroum veterum & acta nemo facile intelliget
suffICIENTER. Bibliothecæ suæ libro I. nomina is singulorum
memorat Heroum, Jasonis & sociorum; quos enumerare L.
cum parentibus hîc parùm refert. Illud omnium maximè
meretur observationem, si non admirationem, quòd post vel-
leris aurei rapinam atqve expeditionem suam, quatuor ex-
actis mensibus pervenerint *Iolcum* Argonautæ. Quæ res,
propter terminum angustum adeò, videtur esse impossibilis,
quicumquè statuunt Europam universam circumnavigasse
illos, per superiora littora Septentrionis. *Jasone* navarcho,
inquit, (ut ex versione tantùm ac compendiosè referamus,) e-
vecti in *Lemnum*, hinc ad *Dolionas*, inde *Salmydessum* Thra-
ciæ urbem, (ubi vates cæcus *Phineus* futura aliqua prædixit,) e-
hinc *Symplegadas* venerunt, (ad quem locum augur jussit
emittere columbam) *Thermodontem* prætervecti atqve *Cau-
casum*, ad *Phasin* flumen, terræ *Colchiæ* venerunt. Delata
hîc in portum navis; raptum beneficio *Medeæ* vellus aure-
um: *Medea* cum raptore *Jasone* se noctu contulit in navem,
vellere simul aureo abrepto. Annem postea *Eridanum* præ-
terierunt Argonautæ atqve juxta insulas *Absyrtides* instituere
cursum. In *Ausoniam* profecti & per *Libyæ Celtarum* què
gentes (*Galliarum* gentes Gallicus interpretis vertit; in *Apolla-
doro* autem extat, ὄψιν πλεουσάντες τῆς Λιβύου καὶ Κελτῶν ἔθνη;) præ-

prætervecti, per *Sardinia* pelagus delati, *Hetruriam* legerunt, *Syrenas* præternavigârunt, ubi, ne quis enataret, cantu *Orpheus* obsticit: ad *Scyllam* & *Charybdim* errantia inter saxa versati *Siciliam*q; prætervecti ad *Corcyram* & insulam *Phæacum* appulerunt; ubi *Alcinous* rogatur reddere *Medeam*. *Cretam* contendentes ad *Aeginam*, inde per *Eubeam* *Locridem*q; vecti repetunt *Jolcon*. Sic maritimum dimensus iter est *Apollo* *dorus*. Ubi haud abs remiramur iterum, quis ille sit *Eridanus*? quæ hujus fluminis connexio cum reliquis expressis locis? Quid hîc sibi velit *Libya*? seu propriè sic dicta, sive univèrsim *Africa*? Sed transeamus nunc ad

DIODORUM SICULUM.

Sic ipse lib. 4. Bibl. c. 55. & in primis 58. *Restat*, scribit, ut *historiam Jasonis* nunc pertexamus. *Is Corinthi* degens ex conjugio cum *Medea* liberos duos natu majores gemellos, *Thessalum* & *Alcinorum*, & tertium ætate his multò inferiorem *Tisandrum* suscepit. Hoc tempore *Medea* in magna apud virum gratiâ fuisse perhibetur; dū non solum pulchritudinis decore, sed etiam prudentiæ ceterarumq; virtutum ornamentis excelleret. &c. Sed *Argonauticæ* *historiæ* subjiciamus partes. Non pauci tū veterum (inter quos & *Timæus* est) *Scriptorum* perhibent, *Argonautas* post *vellus* abreptum, cognito, ostium *Ponti* ab *Ætæ* navibus præoccupatum esse, mirificum & recensione dignum facinus edidisse. *TANAIM* enim ingressos, ad fontes ejus ascendisse, *NAVI*q; per aliquod loci intervallum *PROTRACTA*, per aliud flumen in *Oceanum* sese effundens, ad mare devenisse; & tū ab *ARCTO* versus *OCCASUM* ita cursum flexisse, ut à *SINISTRA* continentem haberent; & tandem juxta *GADES* in mare nostrum inveherentur. *Diodorus Siculus* hæc more suo sapienter atq; solidè: idemq; ibi argumenta à nominibus & monumentis profert aliqua, ut dictis fidem pariat. Deinde meritò refutat fabulam de *Istro*. Non præmittenda hîc est confutatio *historiæ* illorum, qui *Argonautas* per *Istrum* ad fontes subvectos in *Hadriaticum* inde sinum, per occurrentem isthic alveum intrasse memorant. Hoc tempus ipsum convincit, falsò suspicatos esse *Istrum*, qui pluribus se ostiis exonerat in *Pontum* &c. Ipse *Diodorus* etiam hoc scrupulo nos liberare potest, quomodò sit factum, quòd mentionem *Libyæ* injicerent hîc quidam. *Procellarum*, ait, vi abrepti (in *Italia*, cujus ante mentionem fecerat) ad *syrtis* à *Tritone*, *LIBYÆ* tunc Rege, quæ natura maris esset? illos didicisse. Docuit nos *Plinius* ex *Hist. nat.* l. 3. c. 4. *Oram Libycam* vocatam olim in provincia *Narbonensi* regionem illam circa *Rhodanum* & *Ararim*.

varim. Et idem alibi, eod. lib. c. 17. *Vercelle*, inquit, *Libycorum orta ex Sallyis*. Nunc, quod volumus, habemus. Audiamus tamen denique

VALERIUM FLACCUM.

Floruit hic *Martialis* tempore, quo usus est familiariter; sed, præter elegantiam poëticam, verborum magis studiosus extitit, quam rerum, ille *Lucius* in *Argonauticis*. Præcipuum videtur esse, dum ipsum l. v. *Jasonem* testantem & hortantē socios, quòd ENAVIGARINT ORBEM, introducit,

Tunc defixa solo, cætuq; intent a silenti,

Versus ad ora virum: quid primum ingentibus ausis

Optavistis? ait: veterumq; quod horruit etas:

Adsumus en! tantumq; fretis ENAVIMUS ORBEM,

Nec pelaginos mille viæ; nec fama fefellit,

Soligenam Æeten mediâ regnare sub Arcto.

Lib. 7. sub init. enumerantur L. etiam (non LXX. ut existimant nonnulli) qui cum *Jasone* profecti sunt.

Quinquaginta Asiam (pudet heu!) penetravit Jason

Exulibus. Venit Scythicas en hospes in oras.

At sua longarum Minyas jam cura viarum

Admonet. -- -- --

Lib. 3. *Cimmeriorum* qualitas describitur:

Est procul ad Stygia devexa silentia noctis,

Cimmerium Domus, & superis incognita tellus

Ceruleo tenebrosa situ, quò flammea nunquam

Sol juga, sidereos nec mittit Juppiter annos.

Lib. 8. somniavit *Flaccus* ad *Danubii ostia* venisse *Argonautas*.

CAPIT II. Breviter exponens

Propriam de his sententiam.

Argonautarum expeditionem Dionysius Petavius, part. i. Rat. Temp. l. i. c. 10. scribit cadere in An. Per. Jul. 3489. qui ante Christianam numeratur epocham 1226. *Orpheum* ante Trojanum bellum C. annis floruisse notum ex Antiquitate satis, confirmant *Vossio*. Clariss. *Rudbeckius* in Chronologia oper. Atlantic. adjecta c. 40. f. 877. defendit celebres fuisse *Argonautas* propter expeditionem suam post Annum mundi conditi 2600.

Idem asserit cum *Hornio* (qui in *Atlante* veteri maritimum delineavit iter & communicavit *Blavio*,) *Argonautas* duce *Jasone* antea Europam universam circumnavigasse; locis singulis initio prioris Capit is, signatis. Schemate peculiari tabulâ uterq; usus demonstravit viam, & in Septentrio-

trionalem Oceanum immisit navem; *Hornius* itineris omisit flexum, observavit interim *Rudbeckius*, indicavitqve punctis, Statuit Europam is per iplo, nos diaplo perlustratam.

Orphea & *Apollonium*, & alios secuti presso gradu dicimus, ab oris *Colchicis* venisse per *Mæotidem* in *Tanain*; qui inter gr. latitud. 49. & 54. ac longit. 65. & 79. per millaria ducenta sursum versus navigari potest, teste *Herbersteinio* Barone p. 48. & 49. Itiner. Nec fluit ex *Riphæis montibus*, sed ex *Jvano osero* p. 45. E *Tanais* in *Volgam* ad paludes *Fronovenses* navigasse, navē per paludes etiam traxisse in *Aldescum lacum*; hinc in mare *Balthicum*, in sinum quoqve *Finnicum* venisse, facile concipimus, solertiamqve *Celeb. Rudbeckii* laudamus.

Veniam interea sperabimus, modestè judicantes, nullis vel ex *Orphea*, *Apollonio*, *Apollodoro*, *Diodoro Siculo*, vel aliis veteribus Scriptoribus huc utqve notis, demonstrari modis posse, tot tantasqve per ambages, ex *Bothnico* in Pontum *Cronium* ad *Morimarusam*, Promontoriumqve *Scythicum*, supra *Laponiam Norwagiam*, in mare *Hyperboreum*, Oceanum *Deucalidonium*, *Britannicumq;* navem unicam errantem (absq; beneficio magnetis maximè) per tam horrenda maria & immensa, intra tempus breve adeò, incolumen deferri potuisse. Expendatur modò ambitus Europæ; qui, ne de aliorum quid adjiciam erroribus, notatis jam à *Ricciolo* in *Geograph & Hydrogr. reformat.* l. 3. c. 19. juxta *Jansonium* Tom. 1. Atlant. si longitudinem illius metiaris hinc à capite S. Vincentii ad ostia *Obii* (quī fluvius *Sarmatiam* distingvit *Asiaticam* ab Europæa) milliaria 900. circiter Germanica, Italica 3600. conficiet. Si latitudinem consideres, à *Tænaro*, extremo angulo *Peloponnesi* ad *Scrickfinnia* promontorium (vulgò *Norr-fap*) milliaria German. 550. Italic. 2200. prodibunt. Sic & *Mari-fortis* computat de orbe Maritimo l. 2. c. 39. Ad minimum, ut consistam9 intra limites descriptos, iter milliarium Germanicorum superare debuissent 2130.

Nunc illud animo repræsentetur, quantis cum difficultatibus, adverso semper flumine ac sæpe vento, ab ostiis adversus fontes *Tanais*, deinde *Volga*, ultra milliaria ducenta, ab hominibus ignaris tentari sine præsentissimo discrimine potuerit? Secundo *Volga* flumine *Holsatici* Legati ante annos ferè L. prævio quantumvis hodogetâ (*Pilotam* vulgò nominant) à 30. die Julii, conscensâ nave *Fridericia* ad *Niessenam* ex *Volga* ostiis in mare *Caspium* delati (commorati tamen *Astracane* per 3. amplius septimanas) sunt Octob. diē XV. teste *Oleario*.

Interea à *Caspianis Argo* dicitur post diem X. delata ad *Ripheas* valles, ultimique *Hyperboreorum Nomades* ab *Orpheo* vocantur *Caspiani*. Quodq; supra cap. antecedenti, memoravimus, antiqui *Græci Hyperboreos* hos appellârunt, qui ad *Istrum* habitaverant, & super *Hadriam*.

Positis tamen & concessis omnibus, quæcunque ad exaggerandas tot in *Tanai* & *Rhâ* fluminibus molestias retulimus; sciendum tamen, vix fuisse tyrocina, si *Ponti Cronii*, *Finnici*, *Norwagici*, *Oceani Deucalidoni* immania consideremus spacia & frigora, & tenebras. Jam porrò cogitemus post tot secula secuta, tempore *Agricolæ* ac *Taciti* adhuc fuisse creditum, trans *Svionas* terrarum orbem cingi cludiq; illuc usq; tantum procedere naturam: occurrere deinceps mare pigrum ac propè immotum; ubi extremus cadentis solis fulgor in ortus daret, & exaudiat emergentis solis. *Tacit. de Germ. morib. extrem. & in vita soceri Agr. c. 10. Maris Caledoni* novissimi tunc primùm à *Romana* classi circumvectam oram, incognitas ad id tempus insulas, quas vocant *Orcadas*, dispectam quoq; *Thulen*, mox mare pigrum remigantibusq; grave visum. & c. Ignorârunt viri optimi, sed non *Geographi*, tellurem conditam in orbem

Undiq; surgentem pariter, pariterq; cadentem.

Haud secus atq; *Alex. M. ap. Curt. 9, 9, 4.* qui mare aditurus *Indicum* ingessit suis: ne naturam quidem longius procedere solere.

Sed & illud ruminetur probè, non proposuisse sibi *Argonautas*, ut *Europæ* explorarent ambitum, nec ideò de tanto sibi providisse apparatu, quantum hîc requirebatur. Intellige et injurias à frigore, à noctibus, à glacie, à fame, à marinis monstris, voracissimisq; quadrupedibus illatas *Anglis*, *Danibus*, *Batavis*, hoc & superiori seculo A. 1594. 95, 96. in primis mare *Hyperboreum* ingressis.

Non denique convincet nos, per universum orbem circumvectos ab *Hispanis*, *Anglis*, *Batavis*q; naves intra spatium biennii fuisse, ac triennii quandoq;. Talis prima extitit, cognomine *Victoria*; quæ Orbem quoad longitudinem obivit jussu & impensis *Caroli V. Ferdinando Magellano* duce, quatuor comitibus stipata A. 1519. ingressa fretum *Magellanicum* tunc temporis detectum; regressa per *Moluccas* insulas & *Cap. Bon. Sp.* die 7. Sept. 1522. *Secunda* orbis circumnavigatrix fuerat *Francisci Draci*, Anglicani Equitis, à *Plimoutho* Angl. solventis die 13. Decemb. A. 1578. fretum *Magell.* ingressa, & regressa per *Pacif.* caputq; B. S. A. 1580. tertio Nov. glor. à & spoliis onusta. *Tertia* Oceani lustrati circumcirca domitrix laudatur *Thomæ Candisch*, Angli Nobilis, qui A. 1586. d. 21. Jul. discessit, & per fretum *Mag.* egressa per *Pacific.* in *Philippin.* insulas, Major. Jay. rediit ad suos d. 5. Sept. 1588. *Quar.*

Quarta circumflui maris Oceani exploratrix navis Roterodamensis, *Simon, Corderii & Jac. Mahu* numeratur; quæ à *Goerano* solvens portu d. Jun. 27. A. 1597. in freto *Magell.* aliquandiu hæsit, per Australe evadendo mare regyravit in *Holland.*

Quinta orbem circumvecta *Oliverii à Noort,* solvit d. 13. Sept. rediitqve in *Goëran.* port. d. 25. Aug. A. 1601.

Sexta novi freti le *Maire,* felicissimo compendio inventrix, annis solummodò duobus & 18. diebus, iniit iter finiitqve.

Septima totiꝝ orbis perlustratrix gemina *Concordie & Hornana* dicta, rediit compendiosâ via post bienn. & Mens. X. vid. *Merian.* de hoc argumento oper. ad Annos memoratos.

Qui enim & ingenia & commoditates nostrorum seculorum & nautarum cum simplicitate veterum contenderit, experientiamqve nauticam magnetis moderamine nobilitatam æstimaverit, facilius vel universum orbem hodiè, quàm olim solas *Mediterranei* maris insulas enavigari potuisse, largietur. Si quis interim ex *Græcia* per *Thraciam* & flumina prædicta doceat, in sinum *Finnicum*, mare *Balticum*, Oceanum Germanicum *Britannicum*q; & sic porrò pervenisse *Argonautas*, illi temerè non repugnabimus, & applicabimus *Scriptorum* loca.

S. D. G.

Eruditissimo Humanissimoq; DN. RESPOND. Amico atq;

Convictori ex præcipuis Dilecto, S. P. G. C. KIRCHMAJERUS.

Inter magnifica & tantum non innumera, quæ meruit elogia laudandus semper, sed laudatus nunquam satis, *SVEONUM REX, HEROS* divinissimus, *GUSTAVUS ADOLPHUS*, ultimum haberi nequit, quòd religionis incorruptæ vindex, fideiq; Christianæ per tot gentes *Hyperboreas* propagator serius extiterit. Hanc ut consequeretur metam, ibat ovans animis per presentissima discrimina, seu per *Sarmatiæ* montes & paludes *Scythiæ*, seu per *Lithuaniæ* arentes campos ac inculta *Moschorum*, ultra *Svevum*, *Vistulam*, *Borysthenem* & *Tanaim*, procedendum Deo duce esset; seu penetranda classibus maria *Cimmerii*q; pertentandi sinus, & lustranda vigri, imò congelati *Ponti* viderentur ultima; non illum vel prærupta juga, aut convalliū uligines, non incrementa fluminum, non arenarum cumuli remorabantur. Non intra limites *Istavonum* ac *Sveonū* saltò, sed nec intra *Lapponū* insana frigora, *Fennorum*q; lacus, nec Oceanum *Aquilonarem* ardor, desiderium, fama, merita terminabantur: amplius tendebant, & in vicinia *polaris* stelle propemodum figebant gloria tropæa. Quid pro religione pura, pro Germanorum

AK
TH
886

novum libertate postmodò, ut primùm appulit ad oras Pomeraniæ, & fecerit, & tulerit, silere præstat, quã de magnis pauca dicere. Id potig hinc inculcandũ, antequã egrederetur Regno patrio, excogitasse ipsum omnis generis adminicula, ut verus Dei cultus per Septentrionis angulos extremos seriò & sedulò propagaretur. Testis venerabilis Episcopus, Johannes Baazius, in Sveo-Gothic. Annal. Ecclesiast. non uno loco locuples, nec non Schefferus in Lapponia, Loccenius in Sveon. histor. quàm strenuè rem tantam egerit semideus GUSTAVUS. Qui si satis supervivere diutius potuisset suis, dubitandum erat minimè, quin ultra Rhiphaeos montes, ultra glaciales Insulas & postrema promontoria Scythica divinam humanamq; gloriam amplificasset. Africam domare Scipionum opus nominat Romanus Scriptor: viam aperire Christianis per late patentissimos Lapponiæ, Samoiediæ, Siberiæ, Tingoësiæ, & Scythiæ ulterioris in Cathajam usq; tractus, nescio quorum opus, nisi Hyperboreorum Monarcharum dici haberiq; debeat. Hi si conjunctis, aut non impeditis saltem, viribus propositum urgerent, incredibiles cum Deo atq; die liceat successus ominari. Non concipimus ideas, nec ad Groenlandiæ, Spizbergiæ, Novæ Zemlæ similesq; jam dum conclamatas à Britannis & Hollandis, damnatas à Natura per tot menses tenebris frigoribus intolerandis, nebulis, marinis monstris, ursis portentoso numero ac furore, inter nives & exaggeratos glaciei cumulos instantibus, navigiorum ope insulas (si modò omnes sunt,) respicimus: ad rationem provocamus, & experientiam.

Si illas quæras; bruta respondebunt: (si non homines,) ex Asia & Europa aditum jam olim patuisse sibi ut in Orientales, sic in Occidentales Indias, per freta, glaciem, continentem. Inde à nepotibus Noachi ad præsens ævum se servata & multiplicata. Si experientiam desideres, collegit in compendio historias Capellus, Doct̃or & Prof. olim inclytus Hamburgi, vulgato de his ante annos aliquot opusculo: nec non Clariss. Johannes Reutenfels A. 1680. De reb. Moschoviticis Patavii. Sed ne habitum epistolæ excedam, vela contrabo, tibiq; Florentissime MEISTERE, (utinam MAGISTER scribere Latinius deberem!) gratulor διὰ τῆς βασιλῆος de solido & insolito specimine, nec non ingenio, quo, quantum valeas πορευματῆς tua comprobatur & prodit. Deum veneror religiosè, ut in maius semper provehat laudabiles conatus tuos, atque Mecænales porrò excitet alacritate tuâ dignos! Scrib. è musæo pridie

Kalendar. Febr. Ao. 1685.

MS (0) 30

1077

MIS

PARIS

ICOS

HOSPITIS

W

ARG

GRABO

DZ

ORAT

DM PATRO

JOHA

WITTRIS

H
to
ri
ti
d
lo
m
ci
ti
B
d
p
b
t
tu
ti
a
n
in

